

Három német csillagszóró

2016 január 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Ha valamelyik tagországnak más a véleménye, vagy reformokat akar, máris megkapja a magáét a lángész Martin Schulztól meg a többiekt?l.

Soha nem szerettem ezt a szó, amelyet politikusok, politológusok és persze a zsurnaliszták nyakra-f?re használnak: euroszkeptikus. Vagy euroszkepticizmus.

A fogalom több sebb?l vérzik. Egyrészt az el?tag mintha az európai közös valutára utalna (v.ö. eurozóna), amir?l szó sincs. Másrészt utótagjával azt üzeni, hogy az illet?knek Európával van bajuk. Err?l meg pláne nincs szó. Harmadrészt pedig lekezel?, valakik már megint megmondják másokról, hogy milyenek. És ez kirekesztés, megbélyegzés, lenézés a javából, melyek ellen a liberálisok mindig tiltakoznak. Pontosabban csak akkor, ha nem ?k ítélkeznek másokról, hanem ?ket kritizálják.

Pedig az állítólagos szkeptikusoknak semmi bajuk Európával, annak másfél évezredes történetével, hatalmas politikai, gazdasági, kulturális és tudományos eredményeivel, évszázadok építkezésével, mindennel. S?t, még büszkék is rá.

Amikor kritizálnak, akkor nem a földrész kultúrtörténetét bírálják, hanem a két évtizede m?köd? és egyre gyengébben muzsikáló uniós csúcsszerveket, az Európai Bizottságot, az Európai Parlamentet és az átláthatatlan bürokrácia többi szervét. És ez nem csupán a szánalmas Juncker-bizottságra vonatkozik, a Barroso-éra már el?revetítette, hogy ez a fajta m?ködés és döntéshozatali mechanizmus nem sok jóra vezet. Most aztán a különböz? gazdasági válságok után az idén tet?zött a menekülthullám, amit a csúcsvezetés láttuk, hogyan képes megoldani.

Virágozzék minden virág - szajkózták évtizedeken keresztül a liberális harsonák, most pedig, ha valamelyik tagországnak más a véleménye, nem ért egyet, vagy reformokat akar, máris megkapja a magáét a lángész Martin Schulztól meg a többiekt?l. Ahogy a magyar muskátlit is támadták, most a lengyelek havasi gyopárján a sor.

Hányszor tiltakoztak baloldaliak és szabadgondolkodók, ha valaki Brüsszelt Moszkvához hasonlította. Pedig a helyzet csak romlott. Ma már egyre többen vélekednek úgy, hogy Brüsszel rosszabb, mint Moszkva volt. No, nem, mintha az leányálom lett volna, mi már csak tudjuk. De legalább kiszámítható volt. Vasfüggöny, drótkerítés, ateizmus, tervgazdálkodás, aztán ha valaki nagyon ugrált, (56-ban, 68-ban, aztán Gdanskban), azt hamar elintézték.

De mi történt Brüsszellel? Hová lettél, hová levél, te kedves, régi kicsi Brüsszel? Hát nem szabad emberek, demokratikus országok szabad polgárai döntöttek és hozták létre?

Persze ebben a züllési folyamatban nyakig benne van a sajtó is. Különösen a német sajtó, az, amelyik Udo Ulfkotte Megvásárolt újságírók cím? könyvével néhány esztendeje alaposan leleplez?dött. Igaz, hogy a média agyonhallgatta, de azért sokak szemét felnyitotta.

Még az a szerencse, hogy nincs komoly probléma Németországban. Igaz ugyan, hogy az idei menekültek száma meghaladta már az egymilliót, igaz, hogy legalább négyszázezren (vagy többen, senki sem tudja ebben a z?rzavarban) regisztráció, azaz név és ujjlenyomat nélkül léptek be az országba. És az is igaz, és ezt nemcsak a nemzetbiztonság, hanem minden lübecki és weimari nagymama tudja, hogy a befogadottak mintegy hatvan százaléka (vagy több, senki sem tudja ebben a z?rzavarban) 35 év alatti érett, egészséges férfi. De a német sajtót más izgatja. Most éppen Varsó.

Eddig mi voltunk a f? téma, legalább háromszázszor annyit foglalkoztak velünk, az orbáni demokráciával, mint az olasszal és szlovénnal együttvéve. Legalább ötszázszor többet

foglalkoztak a magyar médiatörvénnyel, annak minden alpontjával és lábjegyzetével, mint más országok sajtóhelyzetével. De most úgy t?nik, a mainstream média váltott.

Karácsony el?tt a Frankfurter Allgemeine Zeitung cím? konzervatív lap (nem az) Az EU-nak cselekednie kell (szép cím) cím? kommentárjában a szerz?, Reinhard Veser azt írta, hogy *rosszat sejtet az a "sietség", amellyel a "nemzeti konzervatívok Lengyelországban gyakorlatilag kiiktatták az ország alkotmánybíróságát".*

Veser kollega azért elismeri, (milyen kedves), hogy *a Jog és Igazságosság (PiS) párt kétségtelenül szabad és demokratikus választások révén került hatalomra, és természetesen van joga programja végrehajtására, de "amit most tesz, annak már semmi köze a normális demokratikus hatalomváltáshoz".*

Reinhard már csak tudja. De nem áll meg: a*z EU nem szemlélheti tétlenül e folyamatokat (…). sürg?sen meg kell vizsgálni, és jelezni kell, hogy a demokratikus elvek további megsértése akár Lengyelország uniós szavazati jogának megvonásához is vezethet.* Értjük, vizsgálni kell és jelezni, lehet?leg sürg?sen.

A másik gyönyör?ség: az ugyancsak konzervatív (ez sem az) Die Welt Elveszett Lengyelország? (ez is szép cím) cím? írásában a szerz?, Dietrich Alexander szerint *az új lengyel kormány tevékenysége "politikai ámokfutás", és az "intézmények szisztematikus lebontását" jelenti*. Dietrich azonban nemcsak politikai szakért?, hanem látnok is: *úgy t?nik, hogy egy "paranoid kormányzó csapat" igyekszik minél gyorsabban átépíteni az államot, miel?tt "fellázadnak" a polgárok. Lengyelországban "nem kevesebb fenyeget, mint egy diktatúra, ezúttal nem kommunista, hanem nemzeti konzervatív"*. Ez az Alexander, aki ráadásul még Dietrich is, csak úgy leidiótázza a szabadon választott lengyel kormányt, no meg a szavazók millióit. Neki persze szabad, mert egy német konzervatív liberálisnak mindent szabad.

De van még gyönyör?ség, naná, hogy a liberális Süddeutsche Zeitung. Túl Európán (ez is szép) cím? kommentárjában a szerz?, Stefan Ulrich kifejtette, hogy *a Jaroslaw Kaczynski "szellemi vezetése" alatt m?köd? új lengyel kormány hatalomra kerülése után rögtön hozzákezdett egy olyan állam kiépítéséhez, amelyben nem érvényesül a hatalommegosztás elve, hanem minden hatalom Kaczynskinál és a PiS-nél összpontosul, az alkotmánybíróságra vonatkozó törvénnyel pedig a hatalom birtokosai "végérvényesen átlépték a szabad és a tekintélyelv? rendszer közötti Rubicont"*.

Aztán ? is a tettek mezejére lép: *az EU-nak "gyors választ kell adnia", az Európai Parlament haladéktalanul összehívhatna egy rendkívüli ülést, hogy kezdeményezze az úgynevezett hetes cikkely szerinti eljárást, amely a Lengyelország uniós tagságához f?z?d? jogok felfüggesztéséhez vezethet, ha a kormány nem tér vissza a jogállamisághoz.*

Óh lieber Reinhard, Dietrich és Stefan, mi ez, ha nem nyomásgyakorlás, más ország belügyeibe történ? durva beavatkozás? Mi ez az ex cathedra észosztás és fenyegetés?

Az jól látszik, hogy a három muskétás (a Gönczkingákkal és Újhelyikkel együtt) csak úgy kéjeleg a csodálatos, de eddig soha nem alkalmazott hetedik cikkely b?vületében. Mint az ideges és tehetetlen szül?k és óvón?k a kukoricára térdepeltetéssel, úgy fenyeget?znek.

Karácsony van, megnyugodhatunk. Akit megaláznak, az felmagasztaltatik. Egyébként is virágozzék minden virág.

Szót is fogad nektek a magyar muskátli meg a lengyel havasi gyopár.
(szék) - www.gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló